

Κατὰ θρησκεύματα δὲ	
Χριστιανοὶ	1,467,000
Μωαμεθανοὶ	662,000
Ἰσραηλῆται, Ἀθίγγανοι κλ.	87,000
	<u>2,216,000</u>

Οἱ Χριστιανοὶ δ' ὑποδιαιροῦνται οὕτως:

Ἕλληνες καὶ ἐλληνίζοντες πιστοὶ τῷ Πατριάρχῃ .	1,160,000
Βούλγαροι	307,000
	<u>1,467,000</u>

Ὡστε κατὰ ταῦτα ὁ πληθυσμὸς τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν ἀνέρχεται εἰς 3,358,500 ὡς ἑξῆς:

Ἑπείρος	788,000
Θεσσαλία	354,000
Μακεδονία	2,216,500
	<u>3,358,500</u>

Ἐξ ὧν

Ἕλληνες	1,941,000
Μωαμεθανοὶ	1,020,500
Βούλγαροι	307,000
Ἰσραηλῆται, Ἀθίγγανοι κλ.	90,000
	<u>3,358,500</u>

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 5/17 Μαρτίου 1878.

Ὁ κ. Ἀλβέρτος Δουμὼν ἀνιλεῖ περὶ τῶν κατὰ τὸ ληξάν ἔτος ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων καὶ δημοσιεύσεων.

Ὁ κ. Ε. Φερνέκ. Περὶ τῶν ἐν Παλαιοστρίνῃ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του γενομένων ἀνασκαφῶν.

Ὁ κ. Σπ. Π. Λάμπρος, ὑποβάλλει μονωδίαν ἀνέκδοτον τοῦ αὐτοκράτορος Ῥωμανοῦ Β' ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς συζύγου του Βέρθας.

Ὁ κ. Ὡσσουλιὲς ὑποβάλλει φωτογραφίας τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Σπάτα.

Ὁ κ. Ποττιὲ περὶ τῶν ἐν τῷ Λυσικρατείῳ μνημείῳ ἀνασκαφῶν.

Συνεδρίασις τῆς 20 Μαρτίου (α' Ἀπριλίου).

Ὁ κ. Δουμὼν περὶ δύο ἐπιγραφῶν ἐκ Γάνου καὶ Χαλκηδόνος δημοσιεύ-

θεισῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς Κωνσταντινουπόλεως *Πρωία καὶ Ἀνατολή* καὶ περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν δημοσιευθεισῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Συλλόγου Βοδενῶν.

Ὁ αὐτὸς περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ κ. Φουκέ τῆς ἀναφερομένης εἰς τὴν δικάγνωσιν διὰ τοῦ μικροσκοπίου τῶν προϊστορικῶν ἀγγείων τῆς Θήρας.

Ὁ κ. Κ. Παπαρηγόπουλος ἀναλύει τὸ τελευταίως ἐκδοθὲν πόνημα τοῦ κ. Σ. Π. Λάμπρου «εἰς Ἀθήναι περὶ τὰ τέλη τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος κατὰ πηγὰς ἀνεκδότους».

Ὁ αὐτὸς περὶ τῶν ἐθνογραφικῶν χαρτῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας.

— Ἐξεδόθη καὶ τὸ δ' τεῦχος τοῦ Β' ἔτους τοῦ *Δελτίου* τῆς Ἑλληνικῆς ἀλληλογραφίας περιέχει δὲ τὰδε. 1) Ὡσσουλιέ, Περιγραφικὸς κατάλογος τῶν ἐν Σπάτῃ ἀνευρεθέντων μετὰ 7 πινάκων· 2) Κ. Σ. Κόντου, σύμμικτα κριτικά· 3) Κολινιόν, ἐπιγραφαὶ τῆς ἐν Φρυγίᾳ Ὀρμῆλης. 4) Σπυρ. Π. Λάμπρου, ἀνεκδότος μονωδία Ῥωμανοῦ Β'. 5) Ι. Μάρτα, ἐπιγραφὴ ἐξ Ἐπιδάουρου· 6) Π. Γιράρδ, ἐπιγραφαὶ ἐξ Εὐβοίας· 7) Εἰδήσεις· 8) Συνεδριάσεις τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἑλληνικῆς ἀλληλογραφίας· 9) Βιβλιογραφία.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδριάσεις τῆς 9(21) Μαρτίου (3 Ἀπριλίου).

Ὁ κ. Καϊλερ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφῶν κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον.

Ὁ αὐτὸς περὶ τῆς θέσεως τοῦ Θεσμοθεσίου ἐν Ἀθήναις.

Ὁ κ. Δέσσε, περὶ τῆς ἐρμηνείας ἀρχαϊκῆς τινοῦ στήλης ἐν Σπάρτῃ.

Ὁ κ. Φουρτβέγγλερ, περὶ τινοῦ ἀναγλύφου ἐξ Ἀργεῶς.

Συνεδριάσεις τῆς 22 Μαρτίου.

Ὁ κ. Καϊρτε, περὶ τινοῦ ἐπιγραφῆς ἐξ Ἐπιδάουρου.

Ὁ κ. Μιλχαϊφερ, περὶ τινοῦ ἀττικοῦ ἀγγείου.

Ὁ αὐτὸς, περὶ τινῶν ἀττικῶν ἀναγλύφων.

Ὁ κ. Καϊρτε περὶ τινοῦ ἀττικῆς ἀγγειογραφίας.

Τοῦ περιοδικοῦ τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς ἐξεδόθη τὸ τέταρτον τεῦχος, τελευταῖον τοῦ δευτέρου τόμου, συνιστάμενον ἐκ σελίδων 182 μετὰ ἐξ πινάκων, περιέχον δὲ κατάλογον τῶν ἐν Σπάρτῃ καὶ τῇ περιχώρῳ ἔργων τῆς ἀρχαίας τέχνης, συνταχθέντα ὑπὸ τῶν κκ. Δρέσσελ καὶ Μιλχαϊφερ.

Τὸ δὲ πρῶτον τοῦ γ' τόμου ἐκδοθησόμενον προσεχῶς θὰ περιέχῃ τὴν ἐξῆς ὕλην.

Καϊλερ, περὶ τῆς χρονολογίας τῶν ἐν Μηκύναις καὶ Σπάτῃ τάφων καὶ τῆς προελεύσεως τῶν ἐν αὐτοῖς κτερισμάτων.

Ίουλιου, περὶ δύο πελοποννησιακῶν χαλκίνων ἀγαλματίων.

Δόλλιγγ, περὶ τινοῦ συμμικτικῆς συνθήκης μεταξὺ Φωκείων καὶ Βοιωτῶν.

Φόν "Αλτεν, αἱ πύλαι παρὰ τῇ ἀγίᾳ Τριάδι ἐν Ἀθήναις.

Καίλερ, ἐπιγραφαὶ περὶ τειχοποιῶν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειρικίδος.

Παπαδοπούλου Κερამέως, ἐπιγραφαὶ ἐκ Αὐδίκης.

Φόν Δούν, ἐκθεσις περὶ τινος περιηγήσεως ἐν Ἀχαΐᾳ.

Γόβερτ, περὶ δύο ἐλληνικῶν προσωπείων ἐξ ὀπτῆς γῆς.

Ποικίλα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐξακολουθοῦσι. Τελευταίως εὐρέθη πρὸ τῆς κατὰ τὸ ληξάν ἔτος ἀνακαλυφθείσης ἐξέδρας ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ΒΑ γωνίαν τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς κατέναντι τοῦ Κρονίου Λόφου, ἀκέφαλον μαρμάρινον γυναικεῖον ἀγάλμα ἔχον ὕψος μέτρου 1,20 καὶ ἀποκεκομμένον τοὺς πόδας. Ὡσαύτως ἀνευρέθη καὶ μαρμάρινος ταῦρος ὕψους μέτρου 1,60. Ἐν δὲ τῷ ἀνατολικῷ βυζαντικῷ τείχει βάθρα ἀνεπίγραφα ἀναγόμενα εἰς τοὺς Ῥωμαϊκοὺς χρόνους.

— Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ποττιέ μέλους τῆς Γαλλικῆς σχολῆς ἐπεχειρήθησαν ἀνασκαφαὶ περὶ τὸ Λυσικράτειον μνημεῖον πρὸς ἀνεύρεσιν λειψάνων ἀρχιτεκτονικῶν, δυναμένων νὰ βοηθήσωσι τὸν περεπιδημοῦντα ἐνταῦθα κ. Λοβιὸ ἑταῖρον τῆς ἐν Ῥώμῃ Γαλλικῆς Ἀκαδημείας εἰς τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ μνημείου ὡς ἦτο ἐν τῇ ἀρχαιότητι. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις διακριστάταις ἓνα μῆνα ἀνευρέθη μία τῶν ἐν τῷ ἄνω μέρει τοῦ μνημείου πλακῶν φέρουσα τρίποδα γεγλυμμένον, τεμνάχιά τινι γλυπτικῷ ὡς κεφαλή, ποὺς καὶ λείψανα τοῦ κόσμου τῆς κορυφῆς καὶ πέντε ἐπιγραφαί, ὧν μία περιέχει καὶ τὸ ὄνομα κουρέως. Εὐρέθη δὲ καὶ λίθος ἔχων τρεῖς ὁπᾶς ἀνίστους τὸ μέγεθος χρησιμεύων πιθανῶς ὡς μέτρον ρευστῶν καὶ σταθμὸς μαρμάρινος. Πλὴν δὲ τούτων εὐρέθη καὶ ἀποθήκη πλείστων τεμαχίων ἀγγείων τεθραυσμένων, ὡσεὶ δικκοσίων πεντήκοντα, διαφόρων ποιότητων, λευκῶν μετ' ἐρυθρῶν εἰκόνων, μελανῶν, ἐρυθρῶν κλπ. Ἐὰν τεμνάχια ταῦτα ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος τεθραυσμένα θὰ ὑπῆρχον, φαίνεται, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν κατεχόντων τὸν περὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους χώρον καπουκίων μοναχῶν μετὰ καὶ τελείων, καὶ θὰ ἐρρίφθησαν ὅπου σήμερον εὐρέθησαν. Τινὰ μόνον τούτων κατάρθωσεν ὁ κ. Ποττιέ νὰ συμπληρώσῃ.

— Ἐπειδὴ δὲ περὶ τοῦ Λυσικρατείου μνημείου ὁ λόγος ἀναφέρομεν ὅτι ὁ γνωστὸς ἐν Μονάχῳ γλύπτης Jolissen ἐξέθηκεν ἐκ γύψου κατ' αὐτὰς ἐν τῇ Kunstverein συμπεπληρωμένον τὸ μνημεῖον πρὸς διδασκαλίαν τῶν φοιτητῶν τοῦ Πολυτεχνείου. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ μνημείου συνεπληρώθη ὁ δελφὶν καὶ ἐτέθη ὀρειχάλκινος τρίπους.

— Σπουδαιοτάτην ἐφαρμογὴν τοῦ μικροσκοπίου ἐποιήσαντο κατ' αὐτὰς

οἱ γεωλόγοι Φουκέ καὶ Σασσάκ, μέλλουσιν νὰ ἐπιλύσῃ πολλὰ ζητήματα ἀρχαιολογικά. Ἐσπούδασαν δὴλον ὅτι βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ μικροσκοπίου τὰ ἐν Θήρᾳ, Θηραΐᾳ καὶ Ἀσπρονήσιῳ ἀνευρισκόμενα ἀγγεῖα προϊστορικῆς ἐποχῆς πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος, ἂν τὰ ἀγγεῖα ταῦτα κατασκευάζοντο ἐν Θήρᾳ ἢ ἦσαν προϊόντα τοῦ ἐμπορίου ἐξωθεν κομιζόμενα. Ἐν ἀπολεπίσμασι τῶν ἀγγείων τούτων, ἀποσπασθεῖσι μετὰ προσοχῆς καὶ ὑποβληθεῖσιν ὑπὸ τοῦ μικροσκοπίου, ἀνεῦρον οἱ εἰρημένοι γεωλόγοι ἡφαιστιογενῆ τέφραν ὑποθαλασσίῳ καταγωγῆς ὡς τὴν εὑρισκομένην ἐν τῇ ΜΔ ἀκτῇ τῆς Θήρας, ταμέχως μαρμαρυγιακοῦ σχιστολίθου, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ ὄρος Ἀγίος Ἡλίας τῆς Θήρας, κόκκους ἀγρολίθου καὶ χαλαζίου καὶ λείψανα κογχυλίων. Ἐκ τούτου ἀποδείκνυται ὅτι τὰ ἐν λόγῳ ἀγγεῖα κατασκευάσθησαν ἐν Θήρᾳ, δι' ἀργίλλου συνηγμένης ἐν τοποθεσίᾳ περὶ τὸ Ἀσπρονῆσι κειμένη καὶ σήμερον κεκαλυμμένη ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Τὰ κεραμευτικά προϊόντα τῆς Θήρας, ἐξηραίνοντο ἀπλῶς εἰς τὸν ἥλιον, διότι ἄλλως ἢ θερμότης τοῦ κλιβάνου ἤθελεν ἀποσυνθέσει τὰ εὑρισκόμενα ἔχνη μαρμάρου. Ὁ κ. Φουκέ διὰ τῶν παρατηρήσεων αὐτοῦ ἐποίησε, παρίζετχι ὅτι κατὰ προϊστορικοὺς χρόνους ὑπῆρχεν ἐν Θήρᾳ πόλις λίαν πεπολιτισμένη καὶ ὅτι μεγάλη ἐκρηγῆς ἡφαιστείου κατέστρεψεν αὐτήν. Οἱ πρῶτοι κάταικοι τῆς Θήρας ἦσαν ἀπλοὶ γεωπόνοι, οἵτινες ὁμῶς ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν κοινῶν σκευῶν εἶχον ἀποκτήσει τέχνην καὶ φιλοκαλίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀλλοχτοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς σχολῆς κ. Δουμὼν ἀναγγέλλων διὰ βραχέων τινὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει τῆς σχολῆς ἀνήγγειλεν ὅτι ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν κ. Φουκέ ἀπολεπίσματτα ἀγγείων ἐν Μυκῆναις καὶ Σπάρτᾳ εὑρεθέντων, ἵνα ἐφορμασθῇ καὶ ἐπὶ τούτων ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις. Ἐν τούτοις δὲ πρῶχειρός τις παρατήρησις ἐδείξε σύστασιν τῶν ἀγγείων τούτων ὁμοίαν πρὸς τὰ τῆς Θήρας. Πληρέστεραι ἐρευνᾷ γενήσονται, αἱ θὰ ἀνακοινώσωμεν προσεχῶς τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ Παρνασσοῦ.

— Τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου ἔλαβε γύψινα ἐκμαγεῖς τῶν κυριωτέρων ἐκ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ εὑρεθεισῶν ἀρχαιοτήτων. Τὰ ἐκμαγεῖς πολὺ θέλουσι χρησιμεύει πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀνακαλυφθέντων τῷ 1829 ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς ἐπιστημονικῆς ἐκδρομῆς, αἵτινα εὑρίσκοντα ἐν τῷ Λούβρῳ.

— Τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐξεδόθη πολυτελέστατα ἐν Παρισίοις δαπάναις τῆς ἐπιλεγομένης *Société Latine* ὑπὸ τοῦ κ. Γουσταύου Σλουμβέργερ βιβλίον πολύτιμον διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν τῶν μέσων αἰώνων περιέχον τὰ ἐν ταῖς κατακτηθείσιν ὑπὸ τῶν Φράγκων δυναστῶν ἑλληνικαῖς χώρῃς κοπέντα νομίσματα. Τὸ βιβλίον ἐπιγραφόμενον *Numismatique de l'Orient Latin* ἐνέχει καὶ ἱστορικὴν ἀνάλυσιν προτασσομένην ἐκάστῃ τῆς περιγραφῆς τῶν νομισμάτων· ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ὑπάρχει κατακεχωρισμένη μονογραφία περὶ τῶν ὑπὸ τῶν γενομένων κυρίων τῆς Μυτλήνης κοπέντων

νομισμάτων γραφαῖς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου νομισματολόγου κ. Π. Λάμπρου, περὶ οὗ ὁ κ. Σλουμβέργερ ἐν τῷ προλόγῳ αὐτοῦ λέγει τὰ ἑξῆς:

«Ὅφειλω νὰ ποιήσω ἰδιαιτέραν μνείαν συγγραφέως εἰς ὃν πολλὴν ὀφείλω εὐγνωμοσύνην. Ὁ κ. Π. Λάμπρος ἐξ Ἀθηνῶν, τσαῦτα ἔπραξεν ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ πεδίου τῶν γνώσεών μας ἐπὶ τῆς νομισματικῆς τῶν Ἀκτίνων ἐν Ἀνατολῇ κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας, διεφώτισε τσαῦτα σκοτεινὰ σημεῖα, ὥστε μοὶ εἶνε σχεδὸν ἐπιτετραμμένον νὰ βεβαιώσω ὅτι τὸ ἔργον μου οὐκ ἦτο ἀδύνακτον, ἂν πανταχοῦ δὲν ἤθελε προηγηθῇ ἐμοῦ ὁ τολμηρὸς οὗτος ἐργάτης».

— Ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντος κ. E. Fernique ἐταίρου τῆς ἐν Ῥώμῃ γαλλικῆς σχολῆς ἐν Παλαιοστρίνῃ, τῇ παλαιᾷ τυρρηνικῇ Περκινέστῃ, ἀναλώμασι τῆς ἐν Ῥώμῃ Γαλλικῆς Σχολῆς. Ὁ κ. Fernique κηρύχθη νάνεῦρῃ ὁλόκληρον στῶμα ἀρχαίων ἔθικτον ἔτι. Ἐν βύθει τεσσάρων μέτρων καὶ εἰς ὀλίγον τετραγωνικῶν μέτρων διάστημα ἐσύνεξε περὶ τὰ ἐξαιρέτικα ἀρχαῖα, ἄριστα διατηρημένα καὶ πλήθος πολὺ κομμάτων. Εἶνε δὲ ταῦτα ἀναθήματα, τὰ ὅποια δύναται τις νὰ ποδώσῃ εἰς τὸν πλησίον ποτὲ κείμενον ναὸν τῆς Τύχης. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀναθημάτων εἶνε τὰ παριστάνοντα μέλη ἀνθρώπων: χεῖρας, πόδας, βραχίονας, κνήμας, στήνα παντὸς μεγέθους, ζῶα ἐκ τῶν συνανθρωπευομένων, κεφαλὰς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, κεφαλὰς γυνῶν μετὰ πτερυγίου καὶ ὠτῶν τριχωτῶν, εἰδῶλια ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα. Εἶνε δὲ ἐξ ὅπτης γῆς πάντα καὶ εἶχόν ποτε κόκκινα τὰ πρόσωπα κεχρωματισμένα καὶ μαύρους ὀφθαλμούς καὶ τὴν κόμην, φαίνονται δὲ ἐντοπίου ἐκεῖ βιομηχανίας προϊόντα.

— Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 8 Μαρτίου τοῦ Νεολόγου Κωνσταντινουπόλεως ὁ κ. Ματθαῖος Παρκνίκας ἐδημοσίευσεν τὰ ἑξῆς:

«Γιγνομένων κατὰ τὸν παρελθόντα φεβρουάριον ἀνασκαφῶν παρὰ τὸ ναΐδιον τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐν Καλκμισίοις κατὰ τὴν Χελκηδόνα, ἀνευρέθη τάφος πλακὶ ἐπικαλυπτόμενος τὴν δὲ φερούση τὴν ἐπιγραφὴν ἐν μέτρῳ ἡρωελεγεῖω:

† ΕΥΤΡΟΠΙΟΥ ΤΑΦΟΣ ΕΙΜΙ ΠΕΡΙΦΡΟΝΟΣ· Η ΓΑΡ ΑΛΗΘΕΣ
ΟΥΝΟΜΑ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ ΕΙΧΕΝ ΑΕΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΑΤΡΟΠΕ ΜΟΙΡΑ, ΩΝ ΤΙ ΤΟΝ ΕΥΤΡΟΠΟΝ ΗΡΠΑΞΑΣ ΑΝΔΡΑ
ΟΣ ΦΕΡΕΝ ΕΞ ΜΟΝΑΔΑΣ ΤΡΕΙΣ ΔΕΤΕΩΝ ΔΕΚΑΔΑΣ;
ΠΕΤΡΟΣ ΔΕ ΓΝΩΣΤΟΣ ΣΤΑΘΕΡΗΝ ΠΛΑΚΑ ΤΗΝ ΔΕ ΧΑΡΑΞΑΣ
ΣΤΗΞΕΝ ΑΠΟΦΘΕΙΜΕΝΩΙ, ΤΟΥΤΟ ΓΕΡΑΣ ΠΑΡΕΧΩΝ †

Ἡ θέσις ἐνθα αἱ ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο, ἦν κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς ὁ λιμὴν ἡ μόλις Εὐτροπίου, τοῦ περιφήμου εὐνοῦχου τοῦ αὐτοκράτορος Ἀρκαδίου, υἱοῦ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. Ὁ Εὐτρόπιος, ὃν πάντες γινώσκουσιν ἐκ τοῦ λαμπροῦ εἰς αὐτὸν λόγου τοῦ Χρυσοστόμου περὶ τῆς ματαιότητος τῶν ἀνθρώπων, ἔσχυσεν τὰ μέγιστα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τοῦ

ἀσθενοῦς Ἀρχαδίου. Καταβλῶν τὸν Ρουφῖνον τῷ 395 καὶ παντοδύναμος γενόμενος ἦγε καὶ ἔφερεν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη τὸν Ἀρχάδιον καὶ τὸ ῥωμαϊκὸν κράτος, ἕως οὗ τῷ 399 ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπικούρων Γότθων Γαϊνᾶς ἰσχύσας ἀπήτησε ῥητῶς παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος τὴν πτῶσιν τοῦ Εὐτροπίου, εἰς ἣν ἐνέδωκεν ὁ Ἀρχάδιος. Ὁ ἱστορικὸς Ζώσιμος, ἀκράσας τῷ 450, λέγει ὅτι ἐξωρίσθη εἰς Κύπρον, ἐκεῖθεν δὲ μετὰ πεμπτος γενόμενος ἀποσφάττεται εἰς Χαλκηδόνα. (Ζωσίμ., ἱστορ. βιβλ. ε', κεφ. 18). Ἐσφάγη λοιπὸν ἐν Χαλκηδόνι καὶ ἐτάφη πιθανώτατα ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτοῦ παρὰ τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ λιμένι, ἔνθα εὐρέθησαν ἀρτίως τὰ ὅσθ' αὐτοῦ καλυπτόμενα ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐπιγράφου πλακῆς. Οὕτως ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς κεχαραγμένης γράμμασι τῆς Ε' μ. Χ. ἐκατονταετηρίδος, ἀνακαλύπτεται, νομίζομεν, μετὰ 1478 ἐτῶν παρέλευσιν ὁ τάφος τοῦ εἰς μέγιστον ἀρθέντος ὕψος καὶ εἰς τὰ βάθη τῆς ἀθλιότητος καταπεσόντος ἀνθρώπου, οὗ τὴν τύχην ἐκ παίδων ἤδη ἐγνώμεν ἐν τῷ «Ἀεὶ μὲν, μάλιστα δὲ νῦν» τοῦ χρυσορρήμονος Πατρὸς λόγῳ.

»Ο κ. Κ. Παπαρηγόπουλος ἐν τῇ *Ἑλληνικῇ Ἱστορίᾳ* (τόμ. δ', 705) λέγει: «ἀλλὰ τότε συνεννοεῖται, κατ' ἀρχὰς κρυφίως ὁ Γαϊνᾶς μετὰ τῶν Τριβιγίλδων καὶ ἀπαιτεῖ ῥητῶς παρὰ τοῦ βασιλέως τὴν πτῶσιν τοῦ Εὐτροπίου. Ὁ ἀθλιὸς Ἀρχάδιος ἠναγκάσθη νὰ ἐνδώσῃ. Ὁ πρὸ ὀλίγου παντοδύναμος εὐνοῦχος ἐξωρίσθη τῷ 399 καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐθανατώθη ἐν τῇ ἐξορίᾳ». Ἀλλ', ὡς εἶδομεν, ὁ Ζώσιμος ἀναφέρει ῥητῶς ὅτι ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐξορίας ὁ Εὐτρόπιος ἀπεσφάγη ἐν Χαλκηδόνι καὶ ἐτάφη, ὡς δείκνυσιν ὁ ἤδη ἀνακαλυφθεὶς τάφος αὐτοῦ, παρὰ τὴν Χαλκηδόναν ἐν τοῖς μεγάρῳις αὐτοῦ, τοῖς ἄλλως λεγομένοις *Εὐτροπίου* (Ὅρα καὶ Σκαρλᾶτου Βυζαντίου *Κωνσταντινουπόλιν* ἐν τόμ. Β', καὶ ἄρθρῳ *Καδίκιοῦ*).

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Τὸν λήξαντα μῆνα δύο ἐγένοντο τακτικαὶ συνεδριάσεις καὶ τρεῖς ἀνεγνώσθησαν διατριβαί.

Τοῦ κ. Ἀριστείδου Σπαθᾶκη τακτικοῦ παρέδρου μέλους περὶ τῶν παιδαγωγικῶν θεωριῶν τοῦ Πεσταλότση.

Τοῦ κ. Γ. Σουρία ἐπιτίμου μέλους ἐν Χίῳ τὰ κατὰ τὸν Μιθριδάτην.

Τοῦ κ. Ἰω. Σταματέλου ἀντεπιστέλλοντος ἐν Λευκάδι Πλεκτάται κατὰ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Γραικῶν κατὰ τὸ 1705 (κατ' ἀνέκδ. χειρόγραφον).

Τὸν λήξαντα μῆνα ἀπεβίωσαν πέντε μέλη τοῦ Συλλόγου, ὧν τέσσαρα μὲν ἐπίτιμοι Δημήτριος Θωμαΐδης ἐν Ἀθήναις, Γεώργιος Συμβουλίδης ἐν Ὁδησσῷ, Ἰωάννης Καλλέργης ἐν Κωνσταντινουπόλει, Παναγιώτης Λαζαράς ἐν Κερκύρᾳ, ἐν δὲ ἑλτακτον Παναγιώτης Πανουργιάς ἐν Ἀθήναις.